Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0810

(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter en mr. D. Ernst, secretaris)

Datum uitspraak	18 augustus 2026
Klacht van	De consument
Tegen	Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij N.V., gevestigd te Den Haag, verder te noemen de verzekeraar, waarbij de uitvoering van de rechtsbijstand is overgedragen aan DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de uitvoerder
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wetgeving en de verzekeringsvoorwaarden

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van uitvoerder; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de uitvoerder.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

De consument heeft op 17 januari 2025 de uitvoerder om rechtsbijstand gevraagd omdat hij de Raad van Arbitrage (hierna: RvA) wil aanspreken tot schadevergoeding. Hij vindt dat de RvA zijn zaak niet onpartijdig heeft behandeld en dat de kosten die de RvA in rekening heeft gebracht buitensporig zijn. De uitvoerder heeft geweigerd om de consument rechtsbijstand te verlenen, omdat zijn aanspraak op rechtsbijstand is verjaard. De consument is het hiermee niet eens. De commissie is van oordeel dat de aanspraak van de consument op rechtsbijstand onder de verzekering voor het conflict met de RvA is verjaard. De klacht van de consument is ongegrond.

3. De beoordeling

De rechtsvordering is verjaard

3.1 De commissie oordeelt dat de aanspraak van de consument op rechtsbijstand is verjaard. Op 21 april 2021 heeft de consument zijn conflict met de RvA bij de uitvoerder gemeld en hem verzocht om bijstand door een gespecialiseerde jurist of advocaat.

De consument verweet de RvA dat zij partijdig was en dat zij te hoge kosten in rekening heeft gebracht. Op 7 mei 2021 heeft de uitvoerder dit verzoek om rechtsbijstand afgewezen, omdat het kostenmaximum volledig was gebruikt voor dit conflict en de zaak ook niet behandeld kon worden door een interne jurist. Over deze afwijzing heeft de consument toen tevergeefs bij de uitvoerder geklaagd. In zijn reacties van 25 mei 2021 en 17 november 2021 heeft de uitvoerder zijn standpunt gehandhaafd. Dat betekent dat de verjaringstermijn van drie jaar is gaan lopen op de dag na de definitieve ondubbelzinnige afwijzing, dus op 17 november 2021. Die verjaringstermijn is verstreken op 17 november 2024 . Pas drie maanden later, op 17 januari 2025, heeft de consument de uitvoerder opnieuw om rechtsbijstand verzocht. In zijn verzoek heeft hij onder andere toegelicht dat de RvA op twee vlakken aansprakelijk is namelijk vanwege de exorbitant hoge kosten die de RvA hem in rekening heeft gebracht en het feit dat men niet de onpartijdigheid heeft kunnen borgen. Dit is hetzelfde conflict als het conflict dat de consument op 21 april 2021 had gemeld. De enkele (gestelde) omstandigheid dat de consument pas in 2025 op de hoogte was van de ziekte van één van de betrokken arbiters maakt dit niet anders. Het conflict en de gronden waarop de consument de RvA aansprakelijk wil stellen zijn hetzelfde. Die aanspraak op rechtsbijstand in dat conflict is dus op 17 november 2024 verjaard.[1]

Slotsom

3.2 Gelet op het voorgaande is de verjaringstermijn op 17 januari 2025 verstreken. De consument kan geen aanspraak meer maken op rechtsbijstand onder de verzekering in zijn conflict met de RvA. De klacht is ongegrond.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/ .

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

[1] Zie artikel 7:942 lid 2 BW van het Burgerlijk Wetboek.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wetgeving en de verzekeringsovereenkomst

Artikel 942 van boek 7 van het Burgerlijk Wetboek

1 Een rechtsvordering tegen de verzekeraar tot het doen van een uitkering verjaart door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden.

2 De verjaring wordt gestuit door een schriftelijke mededeling, waarbij op uitkering aanspraak wordt gemaakt. Een nieuwe verjaringstermijn van drie jaren begint te lopen met de aanvang van de dag, volgende op die waarop de verzekeraar hetzij de aanspraak erkent, hetzij ondubbelzinnig heeft medegedeeld de aanspraak af te wijzen.

3 Bij verzekering tegen aansprakelijkheid wordt de verjaring in afwijking van lid 2, eerste zin, gestuit door iedere onderhandeling tussen de verzekeraar en de tot uitkering gerechtigde of de benadeelde. In dat geval begint een nieuwe verjaringstermijn van drie jaren te lopen met de aanvang van de dag, volgende op die waarop de verzekeraar hetzij de aanspraak erkent, hetzij ondubbelzinnig aan degene met wie hij onderhandelt en, indien deze een ander is, aan de tot uitkering gerechtigde heeft medegedeeld dat hij de onderhandelingen afbreekt.